

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817203727
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5817203727.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE so sídlom Břeclav, náměstí T.G.Masaryka 2392/17, Česká republika, IČO: 043 55 211, právne zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Z., K. XXX/X, proti žalovanej: B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., M. XXX, o zaplatenie 350 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 7Csp/82/2017-43 zo dňa 8. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 350 eur spolu s príslušenstvom. Východiskovo konštatoval, že medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy o úvere, pričom žalovaná nerozporevala ani tvrdenie o poskytnutí úveru. Ďalej vyhodnotil, že pokiaľ si zmluvné strany dohodli, že žalobca úver poskytne do 2 pracovných dní od uzatvorenia zmluvy a žalovaná ho splatí do 28 dní od jeho poskytnutia, splatnosť záväzku nastala dňa 22.05.2014, čo je 29. deň po uzatvorení zmluvy. Žalobca totiž v žalobe neuviedol a ani nepreukázal, že by žalovanej poskytol úver v iný deň, než v deň uzatvorenia zmluvy.

2. Nadväzne súd prvej inštancie s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 100 a § 101 ods. 1 OZ argumentoval, že v prípade úverovej zmluvy sa uplatní všeobecná 3-ročná premlčacia lehota. Preto, pokiaľ podal žalobca žalobu dňa 29.06.2017, urobil tak po jej uplynutí. Jeho právo na vrátenie úveru preto nemožno priznať z dôvodu premlčania. Rovnako sa premlčalo aj právo na úrok z omeškania ako právo vedľajšie (akcesorické), ktoré má rovnaký osud ako hlavný záväzok.

3. O trovách konania súd rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Primárne zdôraznil, že žalovaná dňa 24.05.2014 a dňa 24.06.2014 podala žiadosti o predĺženie splatnosti úveru, ktorým bolo vyhovené. Vzhľadom na vykonané predĺženie splatnosti úveru bol posledný dátum splatnosti 17.07.2014. Z tohto dôvodu bola žaloba podaná v lehote. O tej skutočnosti boli žalovanej zaslané potvrdzujúce e-maily, ktoré predložil ako dôkaz.

5. Pokiaľ ide o premlčanie nároku bez vzniesenia námietky, odvolateľ poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. PL. ÚS 11/2016, v zmysle ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie.

8. Z obsahu spisu je síce evidentné, že „rozhodnutia“ o odložení splatnosti žalobca predložil až v štádiu odvolacieho konania, ide teda (v zásade) o neprípustné dôkazné prostriedky. Súčasne však žalobca skutočne v žalobe uviedol, že dlh sa stal splatným dňom 17.07.2014, čo korešponduje dodatočným/ odvolacím tvrdeniam o predĺžení splatnosti. Nakoľko však predmetné listinné dôkazy ani samotné tvrdenia (o rozhodovaní o žiadostiach na predĺženie splatnosti) neboli obsahom žaloby, okresný súd splatnosť nároku vyvodil zo skutkových tvrdení tak, ako mu bolo predstreté (bod 1 tohto odôvodnenia).

9. Odhliadnuc od opísaného, určujúcou v súdnej veci však je opodstatnenosť zásadnej odvolacej argumentácie o relevantnom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky (č.k. PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018, v Zbierke zákonov vyhlásený dňa 27.9.2018 pod č. 271/2018) v zmysle výrokovej časti ktorého nie je ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré ustanovenie súdu umožňovalo z úradnej moci prihliadať na premlčanie) v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V rámci testu proporcionality totiž Ústavný súd SR dospel k záverom (okrem iných/ďalších), že prihliadanie na premlčanie ex offo narúša procesnú rovnosť medzi žalobcom/veriteľom a žalovaným/spotrebiteľom, posúva sudcu do neprirodzenej role vyhľadávača dôkazov a nežiaduco nahrádza iné cielené a koncepcné prostriedky riešenia sociálnych problémov.

10. V opísanej spojitosti je následne potrebné vyhodnotiť hmotnoprávne účinky (ex tunc) nálezov Ústavného súdu SR vydaných v konaní o nesúlade právneho predpisu s Ústavou SR v neskončených veciach, ktoré účinky vymedzil v rámci svojej aplikačnej činnosti samotný Ústavný súd SR (pozri napr. nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 51/06-26 zo dňa 8.6.2006), pričom odvolací súd nevidel dôvod odchyliť sa od tohto postulátu. Právnym základom tejto konštrukcie je úvaha, v zmysle ktorej ustanovenie, ktoré stratilo v dôsledku nálezov svoju platnosť, bolo anulované od počiatku a hľadí sa naň, ako keby nikdy nebolo platné a nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR. Opačný výklad by totiž bol priamym popretím princípu zachovania ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty.

11. Možno preto zhrnúť, že predmetné ustanovenie (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) neprešlo testom ústavnosti a jeho aplikácia sa stala neprípustnou s účinkami ex tunc. V ďalšom postupe preto okresný súd opätovne posúdil uplatnený nárok, pričom sa žiada zdôrazniť, že súdená vec stále nestráca charakter konania s ochranou slabšej strany (napr. § 295 CSP), vrátane noriem tvoriacich vo svojom súhrne spotrebiteľské právo, avšak s prihliadnutím na limity, ktoré v dotknutom náleze pomenoval Ústavný súd SR.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.